

Deze avond wordt de themavond verzorgd door Astrid Ottenheim, directeur-bestuurder van Passend Primair Onderwijs Noord-Kennemerland. Astrid stelt zichzelf enthousiast voor en geeft aan het leuk te vinden bekenden gezichten te zien in de zaal. Het onderwerp is autisme en onderwijs. Zien we het kind echt? Astrid verteld dat het onderwerp heel belangrijk is voor de ouders, de school, leerkrachten en hulpverleners. Astrid geeft aan tussendoor opdrachten te geven en aan het einde mag je, je vragen stellen. Het allerbelangrijkste is dat elk kind perspectief heeft, helaas lukt dit niet altijd. Het is een puzzel om te ontdekken wat het kind nodig heeft. Het is goed om je af te vragen of het beeld wat je van het kind in je hoofd hebt klopt. Zien we het kind voldoende om het echt te begrijpen? Als ouder heb je veel kennis over je kind en wil je graag gehoord worden. De signalen van de ouders zijn belangrijk als het kind ander gedrag laat zien. Als de signalen niet opgepakt worden, omdat er bv. meer nodig is voor het kind, de leerkracht en/of intern begeleider het kind niet voldoende begrijpen, dan kan het samenwerkingsverband ingeschakeld worden. De consultant van het samenwerkingsverband steunt de ouders, school en het kind en is onafhankelijk. Het advies naar de ouders toe is wat zijn de verwachtingen als ouder naar de school toe, wat is je behoefte voor je kind, maak afspraken, formuleer het helder, blijf rustig en schrijf thuis op wat je wilt zeggen.

Opdracht 1: wordt het kind echt gezien, wordt met elkaar in de zaal besproken. Iedereen schrijft dit op een post it blaadje op en bespreekt dit met zijn of haar buurvrouw/buurman.

Als er signalen zijn als het niet goed gaat op school dan is het belangrijk om samen op te trekken met de leerkracht om het kind goed te zien en ook welke signalen zijn er als het goed gaat op school. Wat merken de ouders dan.

Opdracht 2: Welke signalen dit kunnen zijn als het niet goed gaat op school wordt op een post it papiertje geschreven en in de zaal besproken. Hierin kwamen o.a. de volgende signalen naar voren: gedrag wordt besproken en niet de aanleiding, niet opvolgen van aanwijzingen, geen wederkerigheid, wordt niet geluisterd, stempel plakken op het kind, dwingen van school uit om bij het kind met medicatie te starten, uitleg geven waarom niks te doen.

Belangrijk is om door de bril van het kind, leerkrachten, klasgenootjes, ouders te kijken. Ieder heeft zijn eigen perspectief in wat hij ziet. Het is voor ieder waar. Samen kijken wat je daarmee kunt. Je leert van elkaar. Een diagnose is niet altijd nodig om de juiste dingen te doen. Het gaat om de behoefte van het kind. Een kind is zoveel meer dan een diagnose. Wat is de aanleiding, de reden van het gedrag wat het kind laat zien. Wat heeft het kind nodig. Neem de hele context mee van het kind. Het gaat hierom hobby's, vriendjes, talenten, thuissituatie. Elke informatie is belangrijk. Welke persoonlijkheid en behoefte zit er onder het gedrag. Het gedrag is een vorm van coping om met de situatie/prikkels en onduidelijkheden om te gaan. Niet bijsturen op het gedrag, kijk wat het kind echt nodig heeft en vraag je af hoe komt het dat het kind dit gedrag laat zien. Kinderen weten vaak heel veel meer en laten dit in hun gedrag zien, kunnen er moeilijk woorden aangeven. Deze opdracht hebben we met elkaar. Het is puzzelen en niet altijd eenvoudig. Je mag ook weten en ontdekken wat niet werkt. Accepteer ook als ouder dat dingen niet altijd meteen goed gaan. Niemand wil het fout doen. Iedereen wil begrepen worden, ouders, leerkrachten, intern begeleider. Je kunt er samen voor zorgen om de puzzel te begrijpen. Probeer verbinding met elkaar te maken en te houden, luister naar elkaar, geef een compliment aan de leerkracht over wat er al goed gaat. De leerkracht wil ook gezien worden. Als het vastloopt kan er een consultant van het samenwerkingsverband ingeschakeld worden. Er wordt dat een TOP dossier aangemaakt of groeidocument. Dit is een totaal

ontwikkelingsplan. Er wordt gekeken naar de hele situatie van het kind en ook naar wat er goed gaat. Waar ga je de focus opleggen bij het kind. Een plan maken, evalueren of het werkt. Het perspectief is, wat gaat wie doen, afgestemd op het kind, je versterkt elkaar in het belang van het kind. De beleving van het kind, ouders en leerkracht is hierin heel belangrijk. Er zijn vele verschillende type oplossingen passende bij de hulpvraag en behoefte van het kind. Ook preventie is belangrijk. Dit is vooral belangrijk bij veranderingen bv. de overstap naar het middelbaar voortgezet onderwijs. Belangrijk is dat het kind hierin goed voorbereid wordt, zodat de overgang goed gaat verlopen en dat er passend onderwijs wordt gevonden met de juiste begeleiding en arrangement passend bij het kind. Een warme, zorgvuldige overdracht voor het voortgezet onderwijs is nodig. Hiervoor is o.a. het TOP dossier nodig. Passend onderwijs krijgt het kind zolang het nodig is. Preventief begeleiding regelen voor je kind is ook belangrijk, zodat je vader en moeder kan blijven. Dit kan aanvullend zijn op de begeleiding vanuit school. Dit is een soort van levensloopbegeleiding. Dat heeft de toekomst.

De financiering vanuit de school voor extra hulp/begeleiding wordt geregeld vanuit het potje van de arrangementen, die zijn toe bedeed vanuit de gemeente per regio. Als er verdere jeugdhulp nodig is bv. ambulante begeleiding voor op school en/of thuis, wordt hierover meegedacht en kan dit apart aangevraagd worden. De consulent kan de ouder hierover informeren.

Astrid voegt nog toe dat de site www.ppo-nk.nl het doel heeft dat het een dekkend netwerk voor ouders is, een ondersteuningspunt voor het samenwerkingsverband en een betere informatievoorziening, hier zijn ze druk mee bezig. Ook wordt er een oudercafe georganiseerd op 11 maart voor ouders met een kind die extra zorg nodig heeft om ervaringen uit te wisselen. Deze informatie is ook te vinden op de site.

TIP: (autismecentrum de Boog) <https://www.autismecentrumnh.st-er.nl/>, (Skill8 van ppo-nk) <https://www.ppo-nk.nl/thoughts/438>, Hands on (dit is alleen in en voor gemeente Langedijk) en voor hulp kan je naar Stichting Mee & de Wering <https://www.meewering.nl/>.

Na deze lezing worden vragen gesteld en beantwoord. Hierna volgt het 1 minuutje. Hierin komt naar voren dat Stichting hoera voor ouder en kind 4 keer per jaar een thema organiseert. Op 27 februari in Heemstede: lastige kinderen bestaan niet. Op 7 maart wordt deze lezing gegeven in de bibliotheek in Castricum.

Mieke Borgmeier is vrijwilliger bij de gemeente Castricum en vraagt of er ouders beschikbaar zijn en een afspraak met Mieke willen maken om ervaringen te delen omtrent de (jeugd) zorg/ gemeente en participatiewet.